

SZILÁGYI DOMOKOS

Hullócsillag

S mikor összeadtak,
lehullott egy csillag.

(A *ő*rányka;
Nagy Kálmán ford.)

Házasodik a halál!

— — — — —
jaj, magát, csak magát
ne ejtse teherbe!

(Szabédi)

Égem az augusztust, a múltót.

*Ó, mennyi, mennyi csillag hullott,
fölköttem, köröttem.*

*Mennyei, földi, pokoli
pályája-törötten.*

*Augusztus, hullócsillagok.
Estük helyére ballagok.
Fényességes esés alatt
még hamvuk hamva sem maradt.*

*Még hamvunknak se marad hamva.
Augusztusban, égve, zuhanva
pokoli fényességesen.*

Esem, Uram, esem, esem.

*(Házasodik a halál!
Jaj, ha engem el talál
venni keservre!
Add, Uram, add, Uram,
vigyem véle válóperre!)*

Háromság

1. REMÉNYTELENÜL

*Elzártam magam elől az utolsó utat,
a csillagokon túlit, hol hiába kutat
fürkészhatsz szem, okos eszköz, fáradatlan elme,
hova nem követhet földiek égi szerelme,
hova el nem hatol más, csak vágy, csak fájdalom,
és nem enyhíthetem, hiába fájlalom,
jaj, nem enyhíthetem — elzártam, és mint senki se,
lettem az elmúlásnak reménytelen szerelmese,
ha késlelem is, életre lehelő csókot ad.
Elzártam magam előtt az utolsó utat.*

2. FÖLDIEK

*Babaketrec, poklocska,
poklocskám,
égő csipke —
bokrocskám,
hol én kárhozom
beléd,
hol te szállsz alá
az ég
sugarából,
csipkebokrom
lánggal égő
kicsi poklom.*

3. VÉGÜL

*Akad itt elég rím, ócska,
itt-ott elvéve egy jócska,
tarkabarka szent bújócska
rakta mindet sorra-szerre,
egymásután, nem egyszerre,
hol te voltál a hunyócska,
kis hunyócska, hunyva háltál,
ébredésre megtaláltál;
ócska-jócska-szent bújócska,
ezt dalolja, íme, ócska
rímek röptén — megtalálod? —
Szerelmetes feled, párod.*